

καριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 203 ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργε-
τεῖν βίον ἀνθρώπων 253.6-7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀν-
θρώπους οὐκ εὐπετέες 259.3 οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπων
264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ εἰ
μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 265.1 τῶν ἡ-
μαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον 278.1 ἀνθρώ-
ποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 278.9 τῷ
δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

ἀνιᾶν (ἀντίθ. εὐθυμεῖν). Προξενῶ λύπη, cause grief, Δημό-
κριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίῃ.
|| **ἀνιᾶσθαι** (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι, ἡδεσθαι). Λυποῦμαι/θλίβομαι, be
grieved/distressed, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(6)
καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι Ἐμπεδοκλῆς 107 καὶ τούτοις φρονέ-
ουσι καὶ ἡδονταὶ ἡδ' ἀνιῶνται Δημόκριτος 189 ὥς πλεῖστα
εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι 278 ἦν τι πάθη, ἀνι-
ᾶται. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀνιαρός.

ἀνιαρός. Δυσάρεστος, distressing, Δημόκριτος 243.4 ἀνιη-
ρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. ἀνιᾶν.

ἀνιέναι 1. Ἐπιτρέπω, allow, Παρμενίδης 8.14 οὔτε γενέσθαι
οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνιῆκε Δίκη 2. Ἀφήνομαι/μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ
κάνω κάτι, be allowed, Δημόκριτος 179 μὴ πονεῖν παῖδες ἀνι-
έστες.

ἀνιερωστί. Δίχως ιερότητα, profane, Ἡράκλειτος 14 τὰ νομι-
ζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μυεῦνται.

ἄνισος (ἀντίθ. ἴσος). Ἄνισος, unequal, Δημόκριτος 155 τὰς
τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνι-
σοι μὲν γὰρ οὔσαι . . . ὁ κῶνος, ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ
ἀνίσων κύκλων.

ἀνοήμων (συνών. ἀνόητος, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός).
Ἀνόητος/ἀσύνητος, foolish/unwise, Δημόκριτος 197 ἀνοήμο-
νες ὕσμουνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν 199 ἀνοήμονες